

otroci so se smejali, manjši plaho gledali ter se za vsak slučaj oprijemali kril svojih mamic, a najmanjši so vili roke okoli vratu svojih ljubih starišev ter stokali in jokali, da je odmevalo po dvorani. Hvala Bogu, da so jih darovi dobrosrčnega Miklavža kmalu potolažili. Tudi ta večer je dobro uspel in z veseljem pričakujemo, da nam čitalnica ali bralno društvo kmalu zopet pošlje vabilo na kako veselico. V četrtek in v nedeljo se je v odmorih med posameznimi točkami tudi vsakdo lahko prepričal o izvrstnosti dobre kleti in kuhinje v Narodnem domu. Omne tulit punctum.

**Iz kozjanskega okraja.** (Raznote-rosti.) V našem okraju začelo se je močno gibanje. Ako srečaš kje dva kmeta, kaj misliš, o čem govorita? Govor suče se le o zadruzi, o konsumnem društvu in o zlatih časih, kateri imajo za kmeta nastopiti, ko bo moka, sol, kava itd. polovico zastonj. Razun tega pa še vino, kako po ceni bo. — Mi smo gotovo za vsaki napredek in zboljšanje kmečkega stanu, vendar dvomimo, da bi pri nas zadruga s kramarijo vspevala in kmetu toliko sreče in blagostanja prinesla, kakor se je nadja. Sliši se posebno, da misljo ustanoviti tako zadrugo v nedeljo, dne 10. decembra v župniji Pilštanj. Čuditi se moramo, kako so ljudje do tega prišli. Da je tukaj res vse dražje, kakor drugod, vzrok je gotovo velika oddaljenost od železnice in ker blago več stane, preden ga v te kraje dobimo. Ne pozabimo tudi, da imamo izvrstne trgovce, poštene, značajne može, kakor ravno blaga hiša trgovca in župana Supantiča in Schmidta na Pilštanju. Na naši strani so tudi vselej v boju za mili naš narod. Ravno tako imamo dva naša trgovca v Kozjem, vrlega župana gospoda I. Elsbacherja in J. Druškoviča, ki sta v hudih časih borbe za kozjansko občino šla z nami čez drn in strn. Ne odmetujmo torej takih mož, katere neobhodno potrebujemo, da nas sovražniki ne pozabljejo. Toliko v pomislek in prevdarek!

**Gornja Radgona.** (Slomšekov večer), katerega je priredilo naše bralno društvo v nedeljo dne 26. novembra v gostilni »K angelju« v proslavo 100tega rojstnega dneva našega nesmrtnega vladike Antona Martina, ostal bode našim zavednim Slovincem gotovo v blagem, trajnem in hvaležnem spominu.

Slavnostna dvorana je bila premajhna, da bi mogla vsprejeti vse došle Slomškovke častilce, zato jih je moralo žal veliko ostati v postranskih prostorih ali celo izostati. Potreba posebnega narodnega doma v Gornji Radgoni oglašja se vedno bolj. V slavnostni dvorani je visela na steni pred nami velika Slomškova slika, kakoršna se dobiva pri g. Drag. Hribarju v Celji, in katero so naša dekleta za ta večer krasno ovenčala.

Posamezne točke programa so se vršile v občno zadovoljnost. Naši marljivi in požrtvovalni tamburaši zabrenkali so najpoprej običajno: Naprej! Nato pozdravi načelnik bralnega društva vse navzoče, pove, da je pričenski s 26. novembrom t. l. napočila Slomškova stoletnica, katera se bode po vsem Slovenskem sijajno obhajala, in dá nadaljno besedo slavnostnemu govorniku, g. kapelanu Fr. Muršiču od Sv. Benedikta.

V svojem pristranem nad eno uro trajajočem govoru kazal nam je spretni govornik, kako se je najslavnejši Slovenec, knez in škof Anton Martin Slomšek, v vsem svojem življenju ravnal po slovenskem geslu: Vse za vero, dom, cesarja. Konečno nas je opominjal, naj bi tudi mi tako storili, naj bi se nikoli ne sramovali svoje sv. vere, svoje slovenske narodnosti, in naj bi nikoli ne opešali v stari zvestobi do avstrijskega cesarja, naj bi marveč povsodi v dejanju kazali svojo ljubezen do sv. vere, do mile slovenske domovine in do svojega svit. cesarja. Med velezanimivim govorom vladala je vzorna tihota, vsakdo se je bal, da bi mu ne usla katera lepa misel ali beseda, vsi smo bili globoko ginjeni in čez vse pričakovanje preseneteni. Zato je

tudi govoru sledilo frenetično odobravanje, ploskanje, in govorniku se je častitalo.

Na drugi točki vsporeda je bilo deklamovanje sledečih Slomškovih pesmij: »Bog za vse skrbi«, »Angelj varuh«, »Anica in piščeta«, »Popotnica vojaška«, »Predica«, »Večernica«, »Mati pri zibeli«, »Zdravica za Slovence«, »Preljubo veselje« in »Lahko noč«. Deklamovali so naši vrli fantje in dekleta. Občudovali smo zlasti tiste, ki so tukaj imeli svoje prve nastope pred večjim občinstvom. Tako se mladina uči premagovati govorniški strah ter dobiva pogum in veselje do govornišva in do gledaliških predstav. Občinstvo je pa pri teh deklamacijah še bolj spoznavalo Slomškovo za vse dobro in sveto vneto srce in je srkalo njegovega duha, kajti te pesmi so pristni izliv Slomškovega plemenitega srca.

Kakor vselej, tako moramo tudi tukaj pohvalno naglašati, da gornjeradgonski pevski in tamburaški zbor vrlo napreduje. To se je očitno pokazalo zopet pri tej slavnosti. Med različne točke vsporeda so nam vpletali vse pesniške in tamburaške umotvore.

Slednjič smo imeli še tombolo, katera je marsikomu prinesla lepe dobitke, bralnemu društvu pa lepe dohodke v pokritje raznih potrebščin. Bog plati vsem, ki so k tej slovesnosti kaj pripomogli!

Drugo leto pa hočemo pod milim nebom vprizoriti veliko večjo Slomškovo slavnost, katere se bode lahko vdeležila cela lepa župnija Sv. Petra.

## Razne stvari.

### Iz domačih krajev.

(Mil. knez in škof) so dne 5. decembra v dvorni kapeli birmali princesinjo Luizeto in Elisabeto Windischgrätz iz Konjic.

(Iz šole.) Razpisana je na štirirazrednici v Ločah službe nadučitelja in učitelja, na Ponikvi učiteljska služba, istotako v Zidanem mostu in Libojah.

(Nemškimi časniki.) Z današnjim dnevom prepovemo vsem nemškim časnikom prevajanje vsakaterih naših člankov, dopisov in notic, bodisi v celoti ali v odlomkih, ako si prej niso izprosili dovoljenja pri našem uredništvu. Vsak časnik, ki ne bo upošteval teh naših besed, bomo postavnim potom začeli preganjati. Dogaja se namreč v zadnjem času, da nekateri nemški, nam nasprotni časniki polnijo z našimi članki kar cele predale in strani svojega dolgočasnega lista. Tako ne bo slo naprej!

(Prvi sneg!) Pozdravljene nedolžno bele snežinke! Kako bojazljivo prihajate iz višin! V velikih ovinkih, počasi padate na zemljo. Ne bojte se nas, ve ljubezne znanke! Že dolgo smo Vas pričakovali, z veseljem Vas danes pozdravljamo. V Mariboru pada danes prvi sneg. Skozi okna opazujejo veseli obrazi padajoče, mehke snežinke. Otroci jih lovijo z rokami in gledajo na tla ter presoajo, kdaj bodo prve kepe. Snežinke prihajajo vedno pogumnejše, v večjem številu. Na oblekah se nabirajo majhne plasti, strehe se belijo, ceste so belo odete. Pozdravljena zima v beli obleki!

(V Dornavi) je v soboto jutraj pogorelo hišno in gospodarsko poslopje blagega posestnika Janeža Čuša, po domače Šeričevi. Ogenj je nastal vsled neprevidnega ravnanja z lučjo na dilah, kamor se je podala domača hčerka po pleve. Škode je okoli 3000 gld.; da niso še bili ponesrečeni bližnji sosed, zahvaliti imamo tamošnjemu grajščaku Quidu pl. Pongrazu, kateri je z lastno brizgalnico ob pravem času prihitel na pomoč ter tudi ugodnemu vremenu.

(Justični minister Kindinger) Slovincem ni naklonjen. Poslal je v Celje na okrožno sodišče najprej Wurmserja, kakor trdijo listi, prešestnika in hudega nemškega nacionalca. Koroškim Slovincem pa je poslal za sodnika v Velikovec onega Rotšedla, ki je zaradi prenapetega nemštva moral zapustiti Šmarje in Slovenji Gradec. V Pliberk pa je

poslal Kindinger za sodnika nekega Pirkerja, ki ne zna besedice nemški, čeprav je v okraju 17.206 Slovencev in le par tisoč pri ljudskem štetju namišljenih Nemcev. Naši časniki pa pišejo članke proti obstrukciji Čehov in jih prosijo, da za božjo voljo naj ne postopajo pretrdo, preglasno proti sedanji vladi! Tako je!

(Kozjanski krajni šolski svet) je tako sestavljen: Julij pl. Vistarini uradni vodja v Brežicah, načelnik; Marko Tomažič, njegov namestnik. Duhovščino zastopa I. Tombah, a ostali udje so: Ferdinand Kunej iz Št. Petra, Miha Horvat iz Kozjega, Martin Vrečko iz Prevorja, Miha Volavšek iz Jelševca pri Kozjem. Zastopnik učiteljstva je M. Moric, nadučitelj v Št. Petru. Razvidno je, da so v tem šol. svetu sami Slovenci. Tako je prav!

(Osobne vesti.) Sodni adjunkt Feliks Mahački pride iz Arnoza kot sodnik v Greifenburg, Albert Fišer iz Jvnika kot sodnik v Gmünd, Ludovik Wenedikter iz Slov. Bistrice kot sodni tajnik k okrožnemu sodišču v Maribor, dr. Anton Rogina kot sodnik v Kranjsko goro, Hubert Wagner iz Laškega trga v Šmarje pri Jelsah, Jurij Kristof iz Šmarja v Železno Kapljo.

(Loka pri Zidanem mostu.) Od 12. do 19. novembra se je obhajal v Loki pri Zidanem mostu sv. misijon, katerega so vodili č. gg. lazaristi od Sv. Jožefa nad Celjem Pogorelec, Kitak in Ferjančič. Prepričevalne vnete pridige o resnicah sv. vere so privabile mnogo poslušalcev od blizu in daleč. Obhajanih je bilo okoli 2000. Naj povrne ljubi Bog častitim gg. misijonarjem njih obilni trud.

(V Gradcu) je umrl dne 7. decembra prelat dr. Alojz Hebenstreit. Pokopaval je prednico Vincentinija, in pri tem opravilu zadela ga je kap. Bil je učen mož in blag značaj!

(Südmarke podružnica v Jarenini) se je ustanovila zadnji nedeljo. Naši Posil-Nemci so se mislili strašno razkoračiti v Jarenini, toda njihove namene so jareninski Slovenci pravočasno preprečili. Komisarja in 5 žandarjev so jim oskrbeli, iz česar so nasprotniki lahko spoznali, da so v Jarenini pošteni, miroljubni Slovenci gospodarji. Hvala poslancu vitezu Berkusu za njegovo posredovanje! Sicer pa še spregovorimo obširnejše o tem zborovanju.

(Petrolejni studenec v Vitanju.) Kakor smo zadnjič poročali, je začel žid dr. Münzer kopati v Lorgerevem hlevu ter iskati petrolej. Kopali so dva dni — a našli niso ničesar. Petrolej je pritekel na Lorgerevo zemljišče iz Hofbauerjeve kleti.

(Iz Vitanja.) Mojster Skaza je lepo popravil oltarje in pridiznico v cerkvi Matere božje na hribcu. Te dni je pa izvršil popravilo oltarjev in prižnice v podružnici sv. Antona jako okusno in po nizki ceni. Zdaj se je povrnil zopet v Gröden na Tirolskem. Slovenci, obrnite se do tega našega vrlega umetnika, če nameravate olepšati svoje hiše hožje ali si naročevati križe ali različne podobe.

(Zmešnjava.) Dr. Wolfhart je poslanec za mestno skupino Maribor-Ptuj. V državnem zboru sedi med nemškimi nacionalci. Zdaj pa so se naši Nemci začeli pripraviti, kje naj pravzaprav sedi. Dr. Edi Glasnigg pravi, da mora med Šenererja in Wolfa, mariborski mestni zbor pa meni, da naj le ostane, kjer je sedaj. Mi smo radovedni, kdo bo močnejši, dr. Edi Glasnigg ali pa mestni zbor?

(Bismarkova ulica) bo se po včerašnjem sklepu našega mestnega zbora imenovala v graškem predmestju se nahajajoča meščanska ulica. Zakaj ravno meščanska ulica? Ker se v njej nahajajo c. kr. gimnazija, c. kr. učiteljske, c. kr. vladna, c. i. kr. korni komando in — dr. Glasnigg. To je škandal, da si mestni zbor drzne ravno to ulico imenovati po Bismarku, tem zakletem sovražniku naše Avstrije. Bismark našim dijakom ne sme in ne more biti ideal. Zato je sedaj dolžnost c. kr. ravnatelj gimnazije in učiteljske, da v prvi vrsti protestirata proti sklepu mestnega zbora, dolžnost pa je tudi vseh poštenih,

avstrijsko mislečih Mariborčanov, da protestirajo proti temu avstrijski čut žalečemu ravnanju. Tudi slovensko politično društvo naj protestira v imenu mariborskih Slovencev.

**(Slovenščina porotnikov.)** Nemci se vedno ne morejo pozabiti, da so pri zadnjih porotnih obravnavah celjski porotniki prosili za slovensko razkladanje o porotnih dolžnostih in se odzvali s »tukaj.« Ker pa so slovenski porotniki ravnali popolnoma pravilno, četudi se Nemci jezijo, zato morajo odslej vsakokrat slovenski porotniki v Celju in Mariboru storiti svojo dolžnost ter zahtevati slovenski pouk in se javiti s »tukaj.« Mi si bomo dovolili, ob priložnosti opomniti na to dolžnost posebno mariborske porotnike.

**(Nemški duh v ministerstvu.)** Pred par leti se je graškim častnikom in vojakom prepovedalo, da ne smejo obiskovati več nekaterih gostiln, ki so zbirališča nemško-nacionalnih prenapetnežev. Dotične gostilne še so zmiraj zbirališča nacionalcev, vendar je vojno ministerstvo dovolilo, da jih sedaj zopet smejo častniki in moštvo obiskovati.

**(Iz državnega zbora.)** Upali smo, da se doseže porazumljenje med Nemci in Čehi in drugimi Slovani; a naše upanje je splavalo po — Donavi. Na prizadevanje desnice so se zbrali k 2 sejam voditelji obeh strank državnega zbora; a dasiravno so desničarji predlagali čudno pohlevne zahteve, se levica ni vdala; razgovori ostali so toraj brezvspešni. Vsled tega govorijo Čehi v zbornici dalje in dalje ter zavlekajo vsako stvarno obravnavo. Vpraša se toraj: kaj pride zdaj? Mogoče je to-le: dokler trajajo obravnave v delegacijah, bo životaril tudi še državni zbor; potem se preloži ali zaključijo; najbrž, da se razpišejo nove volitve. § 14 pa, ki ga je pokopal dotični odsek po večini glasov, (20 proti 12) bo pa vladal še dalje, dasi je minister Clary izjavil, da noče vladati s pomočjo tega paragrafa. Če ne on, bo pa kdo drugi delal zakone brez državnega zbora.

**(Umrl)** je v Lvovu prejšnji predsednik državne zbornice Poljak dr. Smolka. Dvanajst let je izpolnjeval to častno službo v zadovoljnost vseh državnozbornskih strank. Pogreb je danes in udeleži se ga predsedništvo državne zbornice ter odposlanci različnih strank. Dr. Smolka je bil navdušen Poljak in je bil v svojih mladih letih obsojen na smrt zaradi izdajskih zvez, a zopet pomiloščen. Na Dunaju so šaljivci o njem rekali: Dr. Smolka ima velike brke in veliko ljubezen do Poljske. Imel je namreč lepe, velike brke.

**(Nadvojvodinja Elizabeta.)** hčerka prestolonaslednice Štefanije, bo ob novem letu proglašena polnoletno ter se udeleži dvornih plesov. Poroča se, da se zaroči v kratkem s 23letnim vojvodo Ulrikom Württembergskim, vnukom pokojnega nadvojvode Albrehta.

**(Deklica iz tujine.)** V dunajski bolnišnici je dekle, katerega dolgo časa ni nihče razumel. Poklicali so najslavnejše profesorje z vseučilišča, orijentalne akademije itd., a nobenemu se ni posrečilo, da bi razvozljaj zagonetko. Neki »slavni« madjarski profesor je rekel, da deklica govori jezik, ki je v rabi na dvoru abesinskega kralja Menelika! — Sedaj pa je videl tujko priprost Čeh, postresček Hořak, ki je svoje dni služil v francoski tuji legiji. Le-ta se je lepo zmenil z dekletom ter povedal učenjakom, da tujka govori indijski in dahomejski jezik. Ime ji je Djenke Chochem, rojena je v Pendžalu, okraj Lyrmur. Neki brezvestnež jo je odvedel siloma iz domovine, jo oropal zlatenine ter jo zapustil potem. V Požunu so jo našli brez zavestno na ulici.

**(Prince Schwarzenberg)** Češki poslanec princ Friderik Schwarzenberg je minulo nedeljo v praški »Meštanski Besedi« poročal svojim volilcem o državnem zboru in o položaju češke državnozbornske delegacije. Dotikal se je v svojem govoru vseh perečih vprašanj najnovejšega časa ter mnogo govoril o opoziciji oziroma obstrukciji proti sedanji vladi. Potem je prešel govornik na češke za-

veznike v državnem zboru. O slovenskih in hrvatskih poslancih je rekel govornik: Zveste zaveznike imamo, na katere se lahko zanašamo. V pri vrsti imenujem zastopnike slovenskega in hrvatskega naroda, ki se ob vsaki priliki petegujejo za naše interese. Ali bi bilo pravično in dostojno za češki narod, ko bi češka delegacija izstopila iz večine in prepustila svoji usodi te zveste prijatelje češkega naroda? Kakor mi sprejememo njihovo pomoč, tako so dolžni tudi češki poslanci, da jih podpirajo v njih bojih. Z največjo hvaležnostjo se spominjam delavnosti teh poslancev. Konečno se je govornik še spominjal Poljakov in katoliške ljudske stranke, ki ima med vsemi strankami najtežavnejše stališče. Slovensko-hrvatski narod sme biti ponosen na tako laskavem priznanju za naše poslance od strani mogočnega češkega naroda.

**(Ruski car in carica.)** Dne 3. t. mes. sta obiskala avstro-ogersko razstavo umetnin ruski car Nikolaj in carica. Spremljal ju je naš poslanik pl. Aehrenthal. Oba sta se kazala zelo zadovoljna s prirejenjem. Posebno so ju zanimali predmeti, katere je iz svoje zasebne lastnine dal razstaviti naš cesar, in pa predmeti iz slovanskih dežel, iz Galiske, Hrvatske in Bosne-Hercegovine. Carska dvojica je nakupila več umetnin. Obisk je trajal pol-druge uro.

**(Na Goriškem)** se bo vsled odstopa grofa Alfreda Coroninija vršila dopolnilna volitev iz veleposestva za goriški deželni zbor dne 3. januarja 1900.

**(Točnost Amerikanov.)** Neki ameriški list piše: V ponedeljek je namignilo neko tukajšnje dekle ptujcu z robcem in v torek je bila že poroka. V sredo mu je namignila z metlo in v četrtek je mož vložil tožbo za ločitev. Tako se godi v dobi elektrike.

**(Slovenski dijaki v Pragi)** so zaradi neprijetnih razmer izstopili iz srbskega društva »Sumadija« ter vstopili kot poseben klub v češko društvo »Akademska čitarna«. Pozdravljamo naše dijake v slovenski Pragi!

**(«Der Süden».)** Organ für die politischen, culturellen und wirthschaftlichen Interessen der Croaten und Slovenen. Štev. 48. tega lista prinaša sledeče: Wir und die Böhmen. System und Staat. Die Delegationen und die Slaven. Mittheilungen aus Bosnien und Herzegowina, Dalmatien, Kärnten (Nach Wurmser, Rotschedl und Pirker!), Croatien und Slavonien, Küstenland, Steiermark, aus der Heimat. Allerlei. (Die Südslaven beim Kaiser. Aus der slovenischen Welt. Vereinswesen. Literatur: »Aus dem Garten der Lavanter Diöcese«, gesammelt vom Lavanter Domcapitular Dr. Josef Pajek.) Tudi ta številka ima prilogo (štiri strani). List stane za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. Narčuje se v upravnistvu, Dunaj I., Plankengasse 4.

### Društvene zadeve.

**(Bralno in pevsko društvo Maribor)** zahvaljuje sl. celjsko pevsko društvo v Celju in visokč. gosp. dr. Feuš-a kot predsednika društva rokodelskih pomočnikov, da sta mu drage volje posodila več kosov obleke, katere smo pri zadnji veselici potrebovali. — V »Narodnem domu« v obednici bodo vsako nedeljo odslej znanprej zabavno-poučni večeri. Začetek ob 8. zvečer. Tamburaši in pevci »Bralnega in pevskega društva Maribor« bodo iz prijaznosti sodelovali. Vstop prost. — To društvo priredi dne 6. januarja v »Narodnem domu« zabaven večer s plesom. — Vspored priobčimo o pravem času.

**(Čitalnica pri Sv. Jederti nad Laškimi)** se zahvaljuje slavni Slov. Matici in slavni Katoliški Bukvarni za darovane obilne knjige za naše ljudstvo. Bog povrni!

**(Za šolo na Muti)** je nabral g. Srečko Majcen, nadučitelj v Lehnju, na Ambrož-Fabijanovi svatovščini 10 kron. Čl. gg.: Dav. Roškar in J. Cerjak vsak po 14 kron. — Vredno posnemanja.

**(Št. Jurij ob juž. železnici.)** Naša kmetijska zadruga je poslala prošnjo na deželni odbor, naj nam pošlje kmalu potoval-

nega učitelja g. Jelovškega, da nas pouči v ustanovitvi mlekarne in prošnjo na poljedelsko ministerstvo, izročeno po poslancu g. Žičkarju, za podporo, da se ustanovi skladišče in mlekarne.

**(V Pišecah)** bo v nedelje 10. decembra po večernicah v šolski sobi g. J. Bele predaval o umnem vinarstvu s posebnim ozirom na grozdno plesnobo.

**(Iz Središča.)** Z velikim zanimanjem čitamo vselej poročila o ugodnem in koristnem, da potrebnem gibanju zadrugne organizacije med slovenskimi kmeti. Ker nismo nič manj potrebni enake organizacije, kakor drugi naši sotrpini, zato pač z veseljem pozdravljamo misel velikega števila naših kmetov, da se združimo v zadrugo. V ta namen nas pride podučevati v zadrugni organizaciji znani g. J. Kač iz Žalca; ob enem bo nas tudi razveselil naš deželni poslanec g. dr. Rosina s svojim poročilom o političnem položaju z ozirom na gospodarske razmere. Shod se vrši v nedeljo dne 17. t. m. takoj po popoldanski službi božji v šolskih prostorih v Središču. Kdorkoli se zanima za zadrugno organizacijo, naj pride poslušati.

### Poziv našim vinogradnikom!

Kje so časi, kje so dnovi, ko so polni bili sodi?

Naše vinogradništvo je v jako žalostnem stanju. Skoraj vsako leto se pojavljajo novi sovražniki vinske trte, ki narejajo vinogradnikom ogromno škodo ter krčijo njihove pridelke. Umevno je torej, da se tem raznim škodljivcem stavi po robu v-ak razumen vinogradnik, kolikor le vé in more. — Od leta 1889 sem nas nadleguje strupena rosa ali peronospora, katere se — hvala Bogu — uspešno branimo z modro galico, lani pa se je naselila v naše vinorodne kraje zopet nova trtna bolezen, takoimenovana grozdna plesnoba, ki je letos po nekod, zlasti tam, kjer se ni nič proti njej storilo, tako hudo razsajala, da vinogradniki v jeseni niso imeli ničesar brati. Zoper to bolezen imamo sicer tudi zanesljivo sredstvo — žvepleno moko — toda način zdravljenja z žveplom se je nekaterim vinogradnikom zaradi neprijetnega okusa, koji povzroči nepravilno (prepozno in preobilo) žvepljanje v vinu, zelo zameril, in segli so radi tega po drugih sredstvih: rabili so pepel, žgano apno in cestni prah, s katerimi snevni so prasiili grozdje; zopet drugi so umivali grozdje z mrzlim lugom, z apneno vodo, z raztopljenim sodo, tu in tam celo z lužnico (vodo iz mlake) itd. Mnogo vinogradnikov — med njimi tudi pisec teh vrstic — je mešalo žvepleni prah med raztopljeno bakreno-apneno zmes ter tako po profesor Nesslerjevem nasvetu branili trto peronosporo in grozdne plesnobe ob enem.

Z ozirom na predstoječe vrstice obračam se podpisane tem potom do vseh onih čisl. vinogradnikov, ki so delali v preteklem letu poskuse s tem ali onim sredstvom, naj mi blage volje na kratko sporočijo (dopisnica zadostuje) svoje izkušnje, koje hočem potem v korist našim vinogradnikom primernim potom spraviti v javnost.

Pri poročilih se naj blagovoli ozirati zlasti na ta-le vprašanja:

1. Katere sredstvo se je rabilo v obrambo plesnobe?
2. Kakó se je s sredstvom ravnalo (škropilo, umivalo ali prašilo)?
3. Čas, kedaj se je zdravilo prvokrat.
4. Se je-li z zdravljenjem ponavljalo ali ne, ako dá, kolikokrat?
5. Je-li bil uspeh dovoljen, deloma dovoljen ali nepovoljen?

Iz enkratnega dovoljnega poskusa se sicer ne da sklepati o tem, je-li dotični pripomoček za vse slučaje uspešen in praktično izvedljiv, toda enoletna poskušnja nam lahko namigne, je-li s tem ali onim sredstvom v obče vredno delati nadaljne poskuse ali ne.

Anton Kosi,

učitelj in posestnik vinogradov v Središču.

Današnji list ima prilogo Barthel & dr.